

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2026 – week 03

WEMMEL, SINT-SERVAAS GELUKKIG NIEUWJAAR !

*Het moet nu zo ongeveer tweeduizend jaar geleden zijn.
Niemand kan zich nog de precieze datum herinneren,
maar het verhaal gaat dat in deze tijd van het jaar
drie wijzen op weg trokken met enkel een ster als
leidraad, een onweerstaanbaar licht.*

*Niemand weet welke vreemde wegen ze volgden,
hoelang ze erover deden, en hoeveel omwegen ze
maakten.*

*Nu ja, wat zijn 'omwegen' in een mensenleven ?
Niemand weet wie die Balthasar, Caspar en Melchior
eigenlijk waren, uit welk 'oosten' ze kwamen, en wat hen
echt bezielde om zo'n verre tocht met onbekende
bestemming aan te vatten.*

*Het vreemde is dat, hoe weinig we ook over hen weten,
iedereen begrijpt over wie we het hebben als we spreken
over 'de drie wijzen'.*

*Van generatie op generatie wordt hun verhaal
doorgegeven, verteld en uitgebeeld, tot op vandaag.*

*Eén ding weten we wél :
ze zijn niet verdwaald, ze kwamen wel degelijk terecht.
Onvermoeid en onverwacht vonden ze - te midden van
armoede en eenvoud – een kind.
Een mensje, kwetsbaar en puur, en daarom juist zo
overweldigend groots en goddelijk. Om bij te knielen.*

*Misschien verschijnt er ook in 2026 voor ons, voor jou en
mij, een ster die ons op weg zet, die een nieuw licht op de
dingen werpt en ons in verwondering hult om al het
onmogelijke dat toch mogelijk wordt.
Dat wensen we je alvast toe, die ster als een geschenk,
als een leidraad van hoop en vertrouwen doorheen de
dagen van het nieuwe jaar.*

En na deze mooie woorden weergalmde de Radetzky mars door de kerk, begeleid door handgeklap van de aanwezigen. Tijdens de communie had het orgel al gezongen van Greensleeves : "The old year now away is fled, the new year it is entered !" En tijdens een stemmige drink achteraf werd er nog van harte gekust en geluk gewenst. Dank aan onze lieve medeparochiaan voor de lekkere toastjes. Wat zijn er toch engelen van mensen in onze gemeenschap !

Namens de parochieploeg van Sint-Servaas wensen we jullie allen een gezegend nieuw jaar.

Namens de parochieploeg van Sint-Servaas wensen we jullie allen een gezegend nieuw jaar.
Constant en Linda

RELEGEM, SINT-JAN, DE DOPER
VIERING DRIEKONINGEN EN AFSLUITEN VAN HET JUBELJAAR

Foto's © Rita Steels

PASTORALE ZONE SAMUEL WEMMEL
OMHALING WELZIJSZORG

De totale opbrengst van de omhaling voor Welzijnszorg in de Pastorale Zone bedroeg: € 950,94.
Dank aan allen die dit initiatief hebben gesteund.

OMHALING FONDS PASTORALE WERK(ST)ERS
17 en 18 januari

De omhaling voor het weekend van 17 en 18 januari is voor het Fonds Pastorale Werk(st)ers, dat instaat voor de bezoldiging van leken die ten dienste staan van de lokale gemeenschappen, zieken of gevangenen. Velen ondersteunen priesters en diakens op vrijwillige basis, maar in sommige gevallen is bezoldiging nodig. Door dit fonds te steunen, helpt u de evangelisatie in ons bisdom. Dank voor uw vrijgevigheid.

Jean-Pierre Stalmans

CURSIEF TERUGBLIK

Weer een jaar voorbij. En het was dan nog een Jubeljaar onder het motto “Pelgrims van Hoop”. Ik nam nog eens het boekje “Bubbels vol hoop” ter hand dat in december 2024 werd uitgebracht door het Catechesehuis, met daarin een 40-tal bijdragen bedoeld als getuigenissen van hoop. Pas nu viel mij de bezinning pagina 34 op: “Hopen kan je alleen in de toekomst, niet in het verleden”. Alles gaat evenwel voorbij, ook een Jubeljaar. Zelfs met hoofdletter. Het is verleden geworden. Hopelijk gaat het verder nog goed met de Hoop. Wat zouden we beginnen zonder haar? Hoezeer ik het boekje genegen ben, toch ga ik niet helemaal akkoord met de insteek te vinden op p.34. Soms blijf je hopen nog dingen te kunnen meemaken die al voorgoed zijn gebeurd. Pure nostalgie zal u zeggen, of zelfs ijdele hoop. Maar toch...

Ik sprak erover met mijn vrouw en – daarvoor ben je nu eenmaal getrouwd- zij had de neiging er eenzelfde denktrant op na te houden. Neem nu bv. – zo betoogde mijn vrouw- de in jenever opgelegde kriekjes die decennia geleden door groot tante Jeanne steevast werden aangeboden bij een familiebezoek. In die tijd was de mierzoete Mandarine Napoleon al in zwang, maar de groot tante zweerde bij haar eigen maaksel. Van de jenever moest ik uiteraard afblijven, dat was voor later, je moest daarvoor een grote mens zijn. De kriekjes daarentegen, daar mocht ik wel van proeven. Niet te veel proeven nochtans. Matigheid was de maat der dingen. Juist daarom voel ik vandaag nog steeds de hoop die in mij opwelde wanneer een bezoekje aan groot tante Jeanne in het verschiep lag. Critici zullen zeggen dat er hier een verwarring in het spel is, je mag hoop niet verwarren met verlangen. Hoop is gecompliceerder. Maar... ging het eigenlijk wel om die kriekjes?

Diezelfde groot tante was er van overtuigd dat mijn vrouw ook botermelk pap alias karnemelk pap moest voorgeschoteld worden. Bovendien was die pap warm aanbevolen voor een goede spijsvertering. Toch was zij minder interessant dan de kriekjes. Mijn vrouw hoopte er niet op. Alleen de geur al...Toch voelt mijn vrouw ergens nog steeds de hoop van haar groot tante dat ooit, later, als grote mens, zij botermelk pap lekker, of althans deugdzaam, zou

vinden. Dat is er jammer genoeg nooit van gekomen. Maar je beseft pas nadien dat zelfs in die onvervulde hoop veel liefde schuilde.

En dan was er ook nog nonkel Sjeff. Bezoekjes aan die nonkel gebeurden met de fiets. Een fiets op de groei gekocht. Het zadel stond te hoog. Dus was het trappen geblazen de hele weg lang, Best lastig, maar de moeite waard want er was de hoop om even in het duivenhok te mogen komen. Nonkel Sjeff was immers duivenmelker. Excuseer, duivenchapper. Gehuld in een cachepoussière ofte stofjas kon hij zich uren opsluiten in zijn duivenhok. Weinigen waren er toegelaten. Een lastig man, behalve daar. Hij leefde voortdurend in de hoop prijzen te halen met zijn duiven. Op de halve fond. Maar nonkel Sjeff behaalde nauwelijks prijzen. Dat deed er niet toe, de hoop alleen al leek hem voldoening te schenken. Zoiets vergeet je niet.

Nog straffer. Het gebeurde nogal eens dat tijdens een kerstvakantie mijn vrouw voor een weekje werd ondergebracht bij oma en opa “Oost-Vlaanderen”. Haar slaapvertrek bij hen was eigenlijk net onder het dak. Van dakisolatie was toen nauwelijks sprake en het kon er dus behoorlijk koud zijn. Op sommige momenten kon je zelfs door de dakpannen heen de stuifvlokjes van de sneeuw in het maanlicht zien neer dwarrelen. Alles werd goedge maakt door de stevige wollen dekens en ...de omwikkelde hete baksteen achteraan in bed met liefde door oma neergelegd. Wat een tijd...Oma's en opa's gaven nog een kruisje op het voorhoofd net voor bedtijd. Misschien was dat wel de warmtebron? Misschien lag daarin de hoop van oma en opa? Zoiets vergeet je niet. Of eerder, je vergeet het en plots duikt het onweerstaanbaar weer op.

Pelgrims van hoop. Nemen pelgrims uiteindelijk bij hun tocht ook niet een stukje aandenken mee? Een stukje verleden, zelfs zonder over toekomst na te denken. Souvenirs kan je kopen, hoop niet. Hoop krijg je mee, als geschenk, belangeloos. Van anderen die er aan hebben gewerkt, met hart en ziel. In duizend, duizend dingen.

Johan

Stilstaan bij het Evangelie: Homilie van: Openbaring van de Heer

WIJ KOMEN UIT HET OOSTEN

Evangelie (Mattheus 2, 1-12)

Toen Jezus geboren was, in Bethlehem in Judea, tijdens de regering van koning Herodes, kwamen er magiërs uit het Oosten in Jeruzalem aan. Ze vroegen : “Waar is de koning van de Joden die onlangs geboren is ? Wij hebben namelijk zijn ster zien opgaan, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.” Koning Herodes schrok hevig toen hij dit hoorde, en heel Jeruzalem met hem. Hij riep alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk samen om aan hen te vragen waar de Messias geboren zou worden. “In Bethlehem in Judea,” zeiden ze tegen hem, “want zo staat het geschreven bij de profeet : ‘En jij, Bethlehem in het land van Juda, bent zeker niet de minste onder de leiders van Juda, want uit jou komt een leider voort die mijn volk Israël zal hoeden.’” Daarop riep Herodes in het geheim de magiërs bij zich; hij wilde precies van hen weten wanneer de ster zichtbaar geworden was, en stuurde hen vervolgens naar Bethlehem met de woorden : “Stel een nauwkeurig onderzoek in naar het kind. Stuur mij bericht zodra u het gevonden hebt, zodat ook ik erheen kan gaan om het te aanbidden.” Nadat ze de koning hadden aangehoord, gingen ze op weg, en nu ging de ster die ze hadden zien opgaan voor hen uit, totdat zij stil bleef staan boven de plaats waar het kind was. Toen ze de ster zagen, werden ze vervuld van diepe vreugde. Ze gingen het huis binnen en vonden het kind met Maria, zijn moeder. Ze wierpen zich in aanbidding voor het kind neer. Daarop openden ze hun kistjes met kostbaarheden en boden het geschenken aan : goud en wierook en mirre. En omdat ze in een droom de aanwijzing hadden gekregen dat ze niet naar Herodes terug moesten gaan, reisden ze via een andere route terug naar hun land.

Wij vieren vandaag het feest van de “openbaring van de Heer”.

Het woord “openbaren” is verwant met “baren”. Open-baren betekent : wat binnenin is, naar buiten brengen, wat verborgen is, aan het licht brengen, wat een verborgen en geborgen leven leidt, zichtbaar en zelfstandig doen leven.

“Openbaren” is ook verwant met “gebaren”. Een gebaar is een teken, een sein. De magiërs uit het oosten hadden het teken gezien, de ster, een gebaar van God, een uitnodiging van God.

Openbaring heeft altijd te maken met zien, met licht. Maar openbaring heeft ook te maken met begrijpen en op weg gaan, meegaan.

En dat is het grote verschil tussen de magiërs uit het oosten, en de wijzen uit Jeruzalem. De schriftgeleerden en hogepriesters uit Jeruzalem halen hun kennis uitsluitend uit de boeken, en ze zien het teken niet. Ze hebben zich een eigen beeld gevormd van de Messias, en staan niet open voor iets nieuws, voor het beeld dat God zelf heeft van de Messias. Een Messias die niet past in hun kader, kan niet de echte Messias zijn. De schriftgeleerden en hogepriesters zoeken niet meer, ze gaan niet op weg, op uittocht. Maar de wijzen uit het oosten zijn zoekers, en hebben het teken gezien. En ze durven hun vertrouwde omgeving te verlaten, en op weg te gaan. Ze verlaten hun zekerheden, en zoeken naar iets nieuw. Deze wijzen zijn niet vastgeroest in starre tradities. Zij hebben de moed hun eigen land en cultuur te verlaten. Ze zijn niet verknocht aan eigen macht en pracht en praal. Herodes en zijn schriftgeleerden en hogepriesters blijven zitten waar ze zitten, hooghartig en zelfverzekerd.

Op deze manier is dit feest van de openbaring

- zoals trouwens elke liturgisch feest- niet zozeer een herdenking van iets wat lang geleden gebeurd is, maar veeleer een oproep aan ons allen, om te blijven zoeken, om de tekenen te zien, om op weg te gaan, om grenzen te doorbreken. De ster leidt ons verder dan Jeruzalem met zijn heilige boeken en schriftgeleerden en hogepriesters. De ster leidt ons naar het Kind in de kribbe. Daar kunnen we God ontmoeten. En die ster zal ons, zoals de magiërs, ook thuis brengen, maar wel langs een andere weg.

Laten we bij het begin van het nieuwe jaar samen op weg gaan, in het spoor van Maria en Jozef, in het spoor van de herders, en in het spoor van de magiërs uit het oosten. Christenen zijn “mensen van de weg”. En zelfs als we de weg al eens kwijt raken, dan zal de ster voor ons opgaan. Herlees maar eens het prachtige verhaal van Felix Timmermans, ‘Driekoningentryptiek’. Als we al eens de weg kwijt raken, dan zegt Hij ons : “Dan moet ge hier zijn, kom binnen.”

(gedeeltelijk geïnspireerd door Marcel De Pauw)
Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mw. Florentina ("Florke") Buelens, weduwe van Armand Scheerlinck, geboren te Relegem op 7 oktober 1932 en overleden in het WZC Oase te Wolvertem op 24 december 2025, voorheen wonende J. De Ridderlaan, 138 te Wemmel

WEMMEL, Sint-Servaas

Dhr. Jan De Valck, weduwnaar van Jeanneke Horio, geboren te Mollem op 24 november 1931 en overleden in het WZC Hestia te Wemmel 2 januari 2026

Mogenn zij rusten in Gods vrede...

Doopsel

WEMMEL, Sint-Servaas

Worden op 11 januari, tijdens de zondagsviering door het doopsel in de parochiegemeenschap opgenomen:

Corentin, zoon van Audrey D'Hallewin en Fabrice Leto

Karel, zoon van Charly Bokoya en Jean-Claude Llunga Kabamba

Wij wensen dat zij mogen opgroeien in de liefde van Jezus.

Vieringen van de komende zondagen

Doop van de Heer

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 11 januari

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 11 januari

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Sarah Sneyers

Na de viering wordt een nieuwjaarsdrankje aangeboden.

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 11 januari

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Vormelingen en Catechisten

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 10 januari

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 11 Januari

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 11 januari

10.30u: Eucharistieviering, Doop van de Heer

Tijdens deze viering worden Corentin en Karel gedoopt, die in april hun Eerste Communie zullen doen.

Tweede Zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 18 januari

09.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 18 januari

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 18 januari

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Johan Muyldermans

Misdienaars: Nathan en Rune

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 17 januari

17.30u: Dienst Woord en Communie (N)

Zondag 18 januari

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 18 januari

10.30u: Dienst Woord en Communie